

Publicerad 2017-07-31 09:10 av Torkade rosor

Spruckna timglas ur en bortkastad tid

Det fanns en tid
där jag hade erbjudit
mitt tak som ditt,
att skydda din existens,
om du hade blivit hemlös igen

Jag är som fast
i ett ickekvävande tillstånd
inte stark nog till att låta det ske

Jag hade betalat din hyra
om du bara inte var så jävla stolt

Den tiden kan vara förbi nu

Ditt sätt
att påpeka mig
mina skiftande nyanser
du lyckas inte se
allra högst älskade du
att mina nyanser,
mitt mående,
skiftar ihop med dina
som är långt mycket värre

Den kan vara förbi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Torkade rosor med Poeter.se id #94099 innehar upphovsrätten